

Иванкови луде да стоят под стража по домовете си. /вади от джоба на туниката си лист и чете списъка на имената. После го подава на Радул. Всички тия да бъдат заловени и докарани вързани в тъмниците на вената кула. Ромеите се отрекоха от съюза си тъкмо когато щях да сломя последните остатъци от силата на латинците! Помислиха, че са вече спасени от робията на кръстоносците... Да видим сега кой ще ги спаси от мене!

/прегръща Иоан и Александър/ Не бъдете Мария. Утре ще се види с детето...

СЕСЛАВ

Мария?

Да знаеш колко е порасла напоследък! Не можеш я позна. Не е вече дете,

КАЛОЯН

Мария... А къде е Слав? Или още не се отказва от виното и песните?

Да не тръгне по пътя на Иванко? Видяхме как свърши. В тъмниците на

Цариград... /Уморен, подпира се на стола/ Много изживях тия дни! Цял

ден сме препускали от Пловдив до тук! И /прегръща Белота/ Утре ще

дойдеш рано, да пишем отговора до папата. Балдуин е здрав, нали? А сега,

/всички се обогуват, остава само Целгуба /  
,като ни се вече развързаха ръцете откъм ромеите, ще ни запомнят! И

едните и другите! Страхливецът Ласкарис избяга, когато трябваше да за-

щицава империята си. Но сега, като мога, благодарение на мене, да се за-

крепи някъде в Анадолието, вече си показва истинското лице! Трябваше

да оставя рицарите да ги изтребят до крак, а не да излизат да ги спа-

сизам! /към Целгуба, която чака тревожно да излезат всички /

Е, какво прави нашият прекрасен пленник? Какво ти е? Говори! За какво

сте приказвали вечер, в градините? /изведи го гневно и улови за ръце-

те те и силно ги стиска/

ЦЕЛГУБА /мъчи се да се издърпа /

Балдуин ме оскърби!

КАЛОЯН

Какво? Какво говориш? Той е дръзнал! Говори!

ЦЕЛГУБА

Той... Той...

КАЛОЯН

Какво!